

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/1042/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114203595
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6114203595.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľky E. R., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. XX, F. F., zastúpenej JUDr. Karínou Uhrínovou, advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie Nám. Š. Moysesu 4, Banská Bystrica, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu R.. T. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. W. 1, F. F., v konaní o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu a odporcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/47/2014-46 zo dňa 18. 06. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke titulom náhrady škody sumu 6 638,78 € spolu s 5,20 % úrokom z omeškania ročne od 19. 12. 2013 do zaplatenia, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke 20 € titulom náhrady trov konania - zaplateného súdneho poplatku a sumu 686,43 € titulom náhrady trov právneho zastúpenia, na účet právnej zástupkyne navrhovateľky JUDr. Karíny Uhrínovej, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol: „Navrhovateľka sa svojím návrhom došlým tunajšiemu súdu dňa 17. 02. 2014 domáhala uloženia povinnosti odporcovi zaplatiť jej sumu 6 638,78 Eur s úrokom z omeškania 5,25 % ročne od 19. 12. 2013 až do zaplatenia ako náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom notára JUDr. Pavla Zubáka pri spisovaní notárskej zápisnice N 107/2007, NZ 47430/2007, NCRIs 47066/2007 zo dňa 19. 11. 2007.

Odporca ako aj vedľajší účastník na strane odporcu JUDr. Pavol Zubák, notár, žiadali návrh zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, vedľajšieho účastníka, zástupcu odporcu, obsahom notárskej zápisnice N 107/2007, NZ 47430/2007, NCRIs 47066/2007, rozsudkom tunajšieho súdu 13C/189/2009, žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, oznámenie o výsledku predbežného prerokovania a zistil tento skutkový stav:

Podľa tvrdenia navrhovateľky táto ako veriteľka požiadala dňa 19. 11. 2007 notára JUDr. Pavla Zubáka o spísanie notárskej zápisnice, ktorej obsahom bola zmluva o pôžičke uzatvorená s osobou dlžníka Reality BB spol. s r. o. o požičaní sumy 200 000,-- Sk, ktorú sa dlžník zaviazal vrátiť v lehote do 19. 11. 2008 s 3 % mesačným úrokom splatným prednostne pred splatením istiny, najneskôr do 3 dní po uplynutí 1-mesačného zročného obdobia. Súčasťou notárskej zápisnice bolo vyhlásenie dlžníka o jeho súhlase s vykonateľnosťou notárskej zápisnice podľa § 41 ods.2 Exekučného poriadku.

Obsahom notárskej zápisnice bol aj ručiteľský záväzok U. J., podľa ktorého ako ručiteľ vyhlásil, že v prípade nesplnenia záväzku vyplývajúceho z notárskej zápisnice sa táto stáva vykonateľným titulom pre

výkon rozhodnutia podľa § 41 ods. 2 zákona 233/1995 Z. z. a to na všetok jeho hnutelný a nehnuteľný majetok.

Dlžník svoj záväzok nesplnil. Následne navrhovateľka zistila, že U. J. s manželkou previedli na dcéru kúpnu zmluvou zo dňa 21. 11. 2008 byt na L. ulici č. XX v F. F..

Domáhala sa určenia neúčinnosti tohto právneho úkonu v konaní 13C/189/2009 tunajšieho súdu. Súd jej návrh zamietol. Jedným z dôvodov zamietnutia žaloby bola skutočnosť, že záväzok, ktorý vyplýva zo zmluvy o pôžičke, je voči U. J. neurčitý, lebo z textu nevyplýva jeho vyhlásenie, že berie na seba povinnosť voči veriteľovi, že pohľadávku uspokojí, pokiaľ ju neuspokojí dlžník. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 12. 04. 2012.

Navrhovateľka vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že je osoba právne nie znalá a z týchto dôvodov išla za notárom, aby neprišla o peniaze, keďže vedela, že spoločnosť s ručením obmedzeným ručí len do výšky majetku 200 000,-- Sk.

Finančné prostriedky v roku 2007 požičala pánovi J., o čom bola spísaná notárska zápisnica s tým, že v obsahu zápisnice bolo, že to požičala spoločnosti s. r. o. a pán J. je ručiteľ. Myslela si, že zápisnica je spracovaná dobre. Keď prišla za notárom, zápisnica bola už pripravená, notár jej ju dal prečítať. Videla, že je tam napísaný pán J. ako ručiteľ a myslela si, že je to právne ošetrené tak, že v skutočnosti pán J. ručí za s. r. o. Peniaze odovzdávala pred notárom s tým, že pán J. jej poslal jednu splátku 900,-- Sk. To boli jediné peniaze, ktoré dostala. V roku 2009 zistila, že spoločnosť s ručením obmedzeným nedisponuje žiadnym majetkom. Pán J. mal byť, ktorý však predal dcére. Návrh na exekúciu voči spoločnosti s ručením obmedzeným nepodala, lebo o tejto možnosti nevedela.

Odporca žiadal návrh zamietnuť. Uviedol, že navrhovateľka nepreukázala existenciu zákonných predpokladov pre vznik nároku na náhradu škody spôsobenej výkonom verejnej moci. V zmysle § 46 Notárskeho poriadku účinného v čase spísania notárskej zápisnice, spisujú notári účastníkom na základe ich vyhlásenia zápisnice o zmluvách. Z prvého odstavca notárskej zápisnice vyplýva, že určenie obsahu notárskej zápisnice bolo výlučne vecou jej účastníkov.

Z Notárskeho poriadku nevyplýva zodpovednosť notára za samotný obsah ním spísanej notárskej zápisnice. Podľa § 5 písm. a) Notárskeho poriadku môže notár v súvislosti s výkonom notárskej činnosti poskytovať právne rady, t. j. môže, ale nemusí upresniť ručiteľský záväzok, o zakotvenie ktorého ho účastníci požiadali. Ustanovenie § 47 písm. a) až ch) Notárskeho poriadku (NP) zakotvuje notárovi povinnosť dohliadať pri spisovaní notárskej zápisnice, aby obsahovala všetky zákonom predpokladané náležitosti. Táto povinnosť bola splnená.

Ďalej odporca poukázal na zásadu „neznalosť zákona neospravedlňuje,“ keď z ustanovenia § 546 O. z. je zrejmé, že ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí.

Navrhovateľka sama spôsobilá nevyožiteľnosť svojej pohľadávky, keď si obsah tohto ustanovenia neosvojila a nepožiadala o doslovné zakotvenie do notárskej zápisnice.

Čo sa týka vzniku a existencie škody, nebol splnený ani tento zákonný predpoklad. Ručiteľský záväzok má výlučne podpornú funkciu vo vzťahu k záväzku samotného dlžníka. Navrhovateľka si teda uplatnila škodu predčasne. Pohľadávka navrhovateľky sa nikdy nestala splatnou a ani vymáhateľnou. Navyše v čase podania žaloby dlžník - spoločnosť Reality BB s. r. o. reálne existovala. Bola zrušená ku dňu 11. 06. 2013 a vymazaná 03. 07. 2013 z registra. Uspokojenia pohľadávky sa však môže stále domáhať vo vzťahu k ručiteľovi a nie je vylúčené, že si ju voči nemu môže uplatniť s úspechom. Poukázal v tej súvislosti na rozhodnutie NS ČR 25Cdo/1704/2004.

Ďalej namietal príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, keď vzťah príčiny a následku musí byť priamy, bezprostredný a neprerušený.

Podľa právnej zástupkyne navrhovateľky zo strany notára došlo k nesprávnemu úradnému postupu. Činnosť notára je vysoko odbornou činnosťou a je určená osobám, ktoré nemajú právnické vzdelanie a nevedia posúdiť obsah spisovaných listín. Práve preto sa takéto osoby obracajú na notára, lebo hľadajú právnu istotu pri ich spisovaní. Takáto listina by mala byť po hmotnoprávnej aj formálnej stránke nespochybniteľná. Z ustanovenia § 41 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že vyhlásenie dlžníka spísané vo forme notárskej zápisnice je kladené na roveň exekučného titulu vydaného súdu. Jedná sa o verejnú listinu, kde jej správnosť sa predpokladá. Poukázala na Nález Ústavného súdu ČR I.ÚS 529/09, podľa ktorého tam, kde koná jednotliviec s dôverou v správnosť v akty štátu a jeho postupy a s dôverou v

ich súlad s právom, musí byť garantované aj právo na náhradu škody, ak sa ukáže, že táto prezumpcia správnosti bola nepravdivá.

V konaní 13C/189/2009 tunajšieho súdu okresný súd posúdil splatnosť pohľadávky na základe výzvy navrhovateľky doručenej povinnému dňa 11. 05. 2010. Splatnosť záväzku v súvislosti s textom notárskej zápisnice potom nastala dňa 19. 11. 2010. V čase podania návrhu bol záväzok splatný. Návrh na exekúciu voči Reality s. r. o. nepodala navrhovateľka z dôvodu, že už v tej dobe nemala žiaden majetok a boli by jej vznikli len exekučné trovy. Voči ručiteľovi sa nemôže navrhovateľka domáhať plnenia z dôvodu, ktorý bol uvedený v odôvodnení rozsudku 13C/189/2009. Napriek tomu však podala takýto návrh dňa 06. 10. 2011. Konanie sa viedlo pod číslom 16C/113/2012. Bolo zastavené z dôvodu, že navrhovateľka vzala návrh späť, keď jej sudca podľa § 100 ods. 1 OSP vysvetlil svoj právny názor vo vzťahu k platnosti k ručiteľskému záväzku s poukazom aj na odôvodnenie rozhodnutia 13C tunajšieho súdu. Uhradenú sumu 900,-- Sk započítala na úroky, nie na istinu.

Čo sa týka príčinnej súvislosti, poukázala na znenie § 36 ods. 1 NP, podľa ktorého notár je povinný postupovať pri notárskej činnosti s odbornou starostlivosťou. Aj keď notárska zápisnica obsahovala všetky formálne náležitosti, vyhlásenie ručiteľa je nejasné a nezrozumiteľné, a teda nie je možné uplatniť pohľadávku voči ručiteľovi.

Vedľajší účastník JUDr. Pavol Zubák uviedol, že sa nikdy nestalo v jeho notárskej kancelárii, aby sa spisovala notárska zápisnica o dvojstrannom právnom úkone bez prítomnosti oboch strán. Spisovanie prebieha tým spôsobom, že je tam s ním sekretárka, obaja účastníci a oni mu povedia, čo chcú. Následne to nadiktuje sekretárke, prečíta to a vysvetlí. Spýta sa, či súhlasia a následne to podpíšu. Vychádza vždy z konkrétnych požiadaviek účastníkov.

Na otázku sudkyne uviedol, že v súčasnej dobe formuluje povinnosť ručiteľa v notárskej zápisnici tak, že vyhlasuje, že tento svoju povinnosť voči veriteľovi uspokojí, pokiaľ ju neuspokojí dlžník. Predtým sa to tak neformulovalo, až do zmeny NP. Nevedel uviesť, v ktorom období nastala táto zmena. V danom prípade to formuloval on, ale „oni to tak chceli, lebo na otázku, či je to dobre, povedali áno.“

Zo spisu 13C/189/2009 bolo zistené, že dňa 10. 11. 2009 sa navrhovateľka domáhala neúčinnosti právneho úkonu kúpnej zmluvy, ktorou previedol U. J. na odporkyňu Y. J. vlastnícke právo k bytu v zmysle § 42a ods. 1, 2, 3 písm. a) O. z. z dôvodu existencie pohľadávky voči U. J. z titulu zmluvy o pôžičke vo výške 6 638,78 Eur zo dňa 19. 11. 2007.

Súd rozsudkom zo dňa 24. 01. 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12. 04. 2012, jej návrh zamietol. V odôvodnení bolo uvedené, že návrh navrhovateľky nebol opodstatnený z viacerých dôvodov:

1. záväzok, ktorý vyplýva zo zmluvy o pôžičke, je voči U. J. neurčitý, lebo z textu nevyplýva jeho vyhlásenie, že berie na seba povinnosť voči veriteľovi, že pohľadávku uspokojí, pokiaľ ju neuspokojí dlžník. Z uvedených dôvodov tento záväzok nemôže požívať platného ručiteľského záväzku.
2. ďalej mal súd za to, že predpokladom vymáhateľnosti pohľadávky je jej splatnosť, keď v čase podania návrhu pohľadávka nebola splatná. Navrhovateľka nepreukázala doručenie výzvy dlžníkovi ako aj U. J. na zaplatenie dlhu. V zmysle zmluvy potom došlo k následnému predĺženiu splatnosti do 19. 11. 2009.
3. nebolo preukázané, že by na strane U. J. došlo k takému zníženiu majetku, ktoré by viedlo k ukráteniu veriteľky pri vymáhaní jej nároku, keď kúpna cena za byt bola zabezpečená prostredníctvom zmluvy o hypotekárnom úvere vo výške 1,8 milióna slovenských korún, ktorá bola poukázaná na účet predávajúceho U. J. a jeho manželky.

Z notárskej zápisnice č. N 107/2007, NZ 47430/2007, NCRIs 47066/2007 spísanej medzi navrhovateľkou ako veriteľkou a Reality BB spol. s r. o. ako dlžníkom, zastúpeným konateľom U. J. a U. J. ako povinnou osobou - ručiteľom, bolo zistené, že predmetom tejto notárskej zápisnice bola zmluva o pôžičke uzatvorená medzi veriteľkou a dlžníkom na sumu 200 000,-- Sk, ktorú sa zaviazal dlžník vrátiť v termíne do 19. 11. 2008 v hotovosti jednorázovo a zaplatiť úrok z nesplatennej sumy 3 % mesačne prednostne pred splatením istiny z nesplatennej sumy. Ďalej bolo uvedené, že zmluva sa predlžuje aj po uplynutí doby splatnosti jedného roka za rovnakých podmienok, ak dlžníkovi nebol písomne doručený prejav vôle veriteľa, z ktorého vyplýva, že požaduje vrátenie peňazí. Pod bodom b) notárskej zápisnice je vyhlásenie dlžníka povinnej osoby o súhlase s vykonateľnosťou notárskej zápisnice podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku.

V notárskej zápisnici je uvedené, že U. J. ako povinná osoba - ručiteľ vyhlasuje, že v prípade neplnenia záväzku vyplývajúceho z bodu a) a b) notárskej zápisnice a za podmienok v nej uvedených sa táto notárska zápisnica stane vykonateľným titulom pre výkon rozhodnutia podľa § 41 ods. 2 zákona 233/1995 Z. z. na všetok jeho hnutelný a nehnuteľný majetok.

Predmetom sporu bol nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom notára v zmysle § 3 ods. 1 písm. d) zákona 514/2003 Z. z.

Pasívne legitimovaným v konaní je v zmysle § 4 ods. 1 písm. a) bod 2 je štát, v ktorého mene koná Ministerstvo spravodlivosti SR.

Podľa § 9 ods. 1 zákona 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

V danom prípade bolo preukázané, že navrhovateľka podala návrh na predbežné prerokovanie nároku v zmysle § 15 ods. 1 citovaného zákona, ale bezúspešne. Žiadosť podala dňa 09. 07. 2013.

Predpokladom vzniku nároku na náhradu škody podľa citovanej špeciálnej právnej úpravy je:

- a) preukázanie existencie nesprávneho úradného postupu,
- b) preukázanie existencie škody, jej výšky,
- c) preukázanie príčinnej súvislosti medzi a) a b).

Jedná sa o objektívnu zodpovednosť za vzniknutú škodu, kde sa zavinenie predpokladá.

Ad a)

Zákonodarca presne nešpecifikuje, čo je potrebné považovať za nesprávny úradný postup, pretože úradný postup nie je spravidla možné v právnom predpise upraviť do najmenších podrobností.

Určítym rámcom pri vymedzení obsahu pojmu „nesprávny úradný postup“, môže byť dôvodová správa k § 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ktorá uvádza, že nesprávnym úradným postupom je porušovanie povinností pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok.

Za nesprávny úradný postup možno vo všeobecnosti považovať porušovanie pravidiel, ktoré sú predpísané právnymi normami pre činnosť príslušných orgánov verejnej moci, ktorá je v rozpore so zákonom, resp. s jeho konkrétnym ustanovením. Ide teda o stav, kedy príslušný orgán verejnej moci pri svojej činnosti porušuje svoje povinnosti, ktoré pre neho ustanovuje právny predpis. Za nesprávny úradný postup však možno považovať aj takú činnosť orgánu verejnej moci, kedy orgán verejnej moci síce koná v súlade so zákonom, ale v rámci možností, ktoré sú mu dané, postupuje v rozpore s účelom zákona, úmyslom zákonodarcu či v rozpore s hmotnoprávnou logikou a základnými právnymi princípmi (porovnaj tiež rozhodnutie NS SR 3Cdo 32/2007).

Zákon č. 323/1992 SNR o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok - NP) upravuje postavenie a činnosť notárov.

Podľa § 2 ods. 1 NP je notár štátom určenou osobou vykonávať notársku činnosť a ďalšiu činnosť podľa tohto zákona.

Medzi notársku činnosť v zmysle § 3 ods. 1 písm. a) patrí spisovanie a vydávanie listín o právnych úkonoch (§ 44 až § 55).

S účinnosťou od 01. 09. 2009 podľa § 2 ods. 2 NP majú notári dbať svojou činnosťou o usporiadania a istotu v právnych vzťahoch a o predchádzanie sporov.

Podľa § 46 NP notári spisujú účastníkom na základe ich vyhlásenia notárske zápisnice o zmluvách, závetoch a iných právnych úkonoch.

Spisovanie notárskych zápisníc o právnych úkonoch podľa súkromného práva je najpodstatnejšou súčasťou notárskej činnosti. Notárske zápisnice o právnych úkonoch sú v zmysle § 3 ods. 4 verejnými listinami. Je nepochybné, že notárska zápisnica o právnom úkone má obsahovať právny úkon, pričom pri spisovaní notárskych zápisníc o právnych úkonoch pôsobí notár ako autor týchto listín formulujúci ich znenie a zodpovedajúci za ich právnu bezchybnosť. Pri tejto činnosti vystupuje aj ako právny poradca. Pri spisovaní viacstranného právneho úkonu má notár poučiť všetky zmluvné strany o obsahu a následkoch právneho úkonu, ktorý chcú uskutočniť. Jeho povinnosťou je objektívne poskytnúť právne rady všetkým účastníkom, čo vyplýva z ustanovenia § 4 ods. 2 NP. Nestrannosť notára spolu s jeho odbornosťou a zodpovednosťou by mali byť zárukou, že právny úkon bude dôsledne vyjadrovať vôľu účastníkov a spôsobí nimi zamýšľané právne následky a vylúčiť prípadnú neplatnosť právneho úkonu z dôvodu absencie náležitosti vôle a prejavu vôle (viď komentár k § 46 NP „ASPI“).

Okresný súd na základe vykonaného dokazovania - notárskou zápisnicou N 107/2007, NZ 47430/2007, NCRI 47066/2007 mal za preukázané, že notár JUDr. Zubák pri spisovaní tohto právneho úkonu nesformuloval ručiteľský záväzok ručiteľa zmluvy o pôžičke U. J. v súlade s jeho úpravou v ustanovení § 546 O. z. T. j. z obsahu zápisnice nevyplýva, že U. J. písomne vyhlásil, že berie na seba voči navrhovateľke ako veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník, tak ako to konštatoval vo svojom odôvodnení okresný súd v rozsudku 13C/189/2009.

Z dôvodu, že nevznikol platne ručiteľský záväzok, nemohla byť ani notárska zápisnica voči osobe U. J. exekučným titulom v zmysle § 41 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku, hoci úmysel účastníkov podpísaných v notárskej zápisnici k tomu mal smerovať.

Z uvedených dôvodov mal súd za preukázané, že došlo k porušeniu povinností na strane notára, keď pri spisovaní notárskej zápisnice obsahujúcej právny úkon uznanie záväzku dlžníka, mal v súlade s hmotným právom sformulovať aj záväzok ručiteľa U. J. tak, aby spĺňal náležitosti platného právneho úkonu v zmysle § 546 O. z.

Sám notár na pojednávaní ako vedľajší účastník uviedol, že v súčasnej dobe už takýto záväzok formuluje spôsobom požadovaným v ustanovení § 546 O. z., (pričom nedošlo k zmene znenia ustanovenia § 46 NP od spísania zápisnice).

Argument zo strany odporcu, že notár nemusí účastníkom poskytovať právne rady a že navrhovateľka si spôsobila škodu sama s tým, že netrvala na tom, aby obsah tohto právneho úkonu bol v súlade s hmotnoprávnou úpravou, a teda nesie zodpovednosť za vzniknutú škodu v súvislosti so zásadou „neznalosť zákona neospravedlňuje,“ nie je opodstatnený.

Neznalosť zákona by mohla byť na škodu navrhovateľky len v prípade, ak by zmluvu s vyhlásením ručiteľa spísala sama. Využila však služby notára, ktorý mal byť garantom, že právny úkon bude perfektný a bude spĺňať všetky zákonom požadované náležitosti a to aj z hľadiska jeho určitosti (viď § 37 O. z.).

Z uvedených dôvodov mal súd za preukázané, že došlo zo strany notára JUDr. Pavla Zubáka pri spisovaní notárskej zápisnice v časti, ktorá mala obsahovať ručiteľský záväzok U. J. voči navrhovateľke, k nesprávnemu úradnému postupu, keď notár ako autor tejto notárskej zápisnice nesformuloval znenie ručiteľského záväzku v súlade so znením ustanovenia § 546 O. z. a spôsobil v tejto časti absolútnu neplatnosť tohto úkonu v zmysle § 37 O. z. Konal tak v rozpore s účelom ustanovenia § 46 NP tak, ako vyplýva z citovaného komentára k tomuto zákonnému ustanoveniu. Súd tiež poukazuje na znenie ustanovenia § 2 ods. 2 NP účinného od 01. 09. 2009, kde bola výslovne definovaná povinnosť notára dbať svojou činnosťou o usporiadanie a istotu právnych vzťahov a o predchádzanie sporov.

Ad b)

Ďalej súd skúmal existenciu vzniku škody na strane navrhovateľky.

Odporca namietal, že nedošlo na strane navrhovateľky ku vzniku škody, keď má možnosť sa domáhať svojho nároku vo vzťahu k ručiteľovi a mala možnosť do zániku dlžníka sa domáhať svojej pohľadávky aj voči tomuto subjektu.

Otázka súbehu nároku na náhradu škody voči štátu v zmysle špeciálnej právnej úpravy zákona 514/2003 Z. z. a iného nároku, napr. na vydanie bezdôvodného obohatenia na náhradu škody podľa O. z. alebo plnenia zo zmluvy, nie je v judikatúre súdov Slovenskej i Českej republiky riešená jednotne. Vývoj judikatúry NS ČR, NS SR, Ústavného súdu ČR a SR sa nachádza napr. v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici 17Co/2/2013, v ktorom krajský súd aj pripustil dovoláciu otázku zásadného právneho významu, či je podmienkou vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, aby poškodený preukázal bezúspešnosť žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia od dlžníka (tretej osoby), ak zákon 514/2003 Z. z. nedefinuje uvedenú podmienku ako jeden z predpokladov tejto zodpovednosti.

Krajský súd ako odvolací dospel k záveru, že zákon č. 514/2003 Z. z. za podmienku úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody proti štátu neustanovuje zánik možnosti dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky titulom bezdôvodného obohatenia. Zodpovednosť štátu za škodu je preto absolútne objektívnou zodpovednosťou, pre ktorej vznik a existenciu nie sú podstatné žiadne ďalšie skutočnosti.

Ďalej súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní 17Co/76/2012 zo dňa 13. 11. 2013, podľa ktorého u nároku z titulu zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci podľa zákona č. 514/2003 Z. z. ide o osobitný druh zodpovednosti koncipovanej na báze tzv. absolútnej objektívnej zodpovednosti. Táto koncepcia pri tejto špeciálnej právnej úprave výrazne zlepšuje postavenie poškodeného a predstavuje efektívny právny nástroj pri ochrane jeho subjektívnych práv. Dáva mu možnosť, aby si uplatnil právo na náhradu škody spôsobenej orgánom verejnej moci voči štátu, ak sa z jeho strany jedná o jednoznačne efektívnejší spôsob nápravy. Iný názor by bol v rozpore s účelom tohto zákona.

Súd stotožňujúc sa s argumentáciou uvedenou v citovaných rozhodnutiach Krajského súdu v Banskej Bystrici mal za to, že navrhovateľka sa mala možnosť domáhať náhrady škody v zmysle špeciálnej právnej úpravy zákona č. 514/2003 Z. z. voči štátu a teda návrh voči odporcovi nebol podaný predčasne.

Podľa § 17 ods. 1 zákona 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Škoda predstavuje majetkovú ujmu vyjadriteľnú v peniazoch spočívajúcu v zmenšení existujúceho majetku poškodeného, ktorej vznik splyva s okamihom, kedy sa majetok poškodeného reálne zmenšil. Súd v tomto smere poukazuje na rozhodnutie NS ČR 28Cdo 3533/2011, podľa ktorého nie je vždy nevyhnutné, aby nevyhnutnosť pohľadávky od dlžníka poškodeného bola preukázaná negatívnym súdnym rozhodnutím, t. j. aby existoval zamietajúci rozsudok súdu, u ktorého bol nárok voči dlžníkovi uplatnený. Za situácie, kedy je z okolností prípadu zrejmé, že by žaloba nemohla uspieť, môže si súd rozhodujúci v spore o náhrade škody podľa zákona 514/2003 Z. z. sám ako otázku predbežnú riešiť úspešnosť žaloby bez toho, aby poškodený bol nútený takýto spor postúpiť.

V danom prípade z notárskej zápisnice N 107/2007 obsahujúcej zmluvu o pôžičke medzi navrhovateľkou a dlžníkom spoločnom Reality BB spol. s r. o. vyplýva, že navrhovateľka požičala dlžníkovi sumu 200 000,- Sk, v prepočte 6 638,78 Eur, ktorú sumu sa dlžník zaviazal uhradiť do 19. 11. 2008. Zároveň sa zaviazal zaplatiť úrok z nesplatennej sumy 3 % mesačne prednostne pred zaplatením istiny, najneskôr do 3 dní po uplynutí jednomesačného ročného obdobia. Ďalej bolo uvedené, že zmluva sa predlžuje aj po uplynutí doby splatnosti jedného roka za rovnakých podmienok, ak nebol dlžníkovi písomne doručený prejav vôle veriteľa, z ktorého vyplýva, že požaduje vrátenie peňazí.

V konaní 13C/189/2009 navrhovateľka pripojila výzvu na splatenie dlhu adresovanú Reality BB spol. s r. o. zo dňa 11. 05. 2010 (č. l. 38 spisu) a zo dňa 25. 10. 2009 (č. l. 39) a 25. 04. 2009 (z č. l. 40) a podací lístok, z ktorého vyplýva, že výzvu zasielala dlžníkovi dňa 11. 05. 2010, výzvu z 11. 05. 2010 a 25. 04. 2009 zaslala aj U. J.. Z odôvodnenia rozhodnutia 13C/189/2009 vyplýva, že v zmysle zmluvy potom nastala splatnosť pohľadávky dňa 19. 11. 2010. Okresný súd sa s týmto právnym názorom stotožňuje s poukazom aj na znenie ustanovenia § 45 ods. 1 O. z., pričom postačuje, keď prejav vôle sa dostane do dispozičnej sféry druhej strany.

Z výpisu obchodného registra bolo zistené, že dlžník navrhovateľky spoločnosť Reality BB spol. s r. o. bola tunajším súdom zrušená bez likvidácie rozhodnutím zo dňa 29. 04. 2013, právoplatným 11. 06. 2013, v konaní 27Cbr/53/2012. Podľa tvrdenia zástupkyne navrhovateľky už v roku 2009 však táto spoločnosť nemala majetok.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že existovala zo strany navrhovateľky pohľadávka voči subjektu dlžníkovi Reality BB spol. s r. o. v žalovanej výške, ktorá nemohla byť uspokojená v dôsledku toho, že dlžník bol zrušený bez likvidácie, pričom už v čase splatnosti podľa tvrdenia navrhovateľky nemal žiaden majetok. V čase rozhodovania súdu bolo preukázané, že voči tomuto subjektu nie je možné sa domáhať uspokojenia tejto pohľadávky.

Ďalej bolo preukázané, že osoba, ktorá mala byť ručiteľom tohto záväzku, v dôsledku neurčitej jeho formulácie v notárskej zápisnici spísanej pred notárom JUDr. Pavlom Zubákom neprejavila platne svoju vôľu, a teda nie je možné sa voči nej vôbec domáhať plnenia za dlžníka.

Ku vzniku škody na strane navrhovateľky potom došlo okamihom nevyhnutnosti jej pohľadávky voči dlžníkovi Reality BB spol. s r. o., ktorá nastala najneskôr dňa 11. 06. 2013 a nevyhnutnosti vo vzťahu k osobe, ktorú považovala za ručiteľa, o ktorej nadobudla vedomosť na základe rozhodnutia v konaní 13C/189/2009.

Výška tejto škody zo strany odporcu ani vedľajšieho účastníka nebola spochybnená.

Ad c)

Súd mal ďalej za preukázané, že v dôsledku nesprávneho úradného postupu notára došlo v priamej príčinnej súvislosti k nevykonalosti pohľadávky navrhovateľky z titulu uzatvorenej zmluvy o pôžičke vo vzťahu k U. J., ktorý mal zodpovedať za dlh dlžníka ako veriteľa v prípade, že ho dlžník nesplní.

Z uvedených dôvodov mal súd za preukázané, že nárok navrhovateľky je dôvodný, keď preukázala, že došlo v jej majetkovej sfére k ujme v žalovanej výške v príčinnej súvislosti s porušením povinnosti na strane verejného činiteľa - notára.

K argumentácii odporcu, že navrhovateľka neuskutočnila akékoľvek kroky smerujúce k nútenému vymoženiu svojej pohľadávky vo vzťahu k dlžníkovi, keď v exekučnom konaní v postavení oprávnenej by bola s vysokou pravdepodobnosťou úspešná, súd uvádza, že pokiaľ aj navrhovateľka bola vo vzťahu k hlavnému dlžníkovi nečinná, je otázne, či objektívne by sa mohla domôcť plnenia od dlžníka. Každopádne sa spoliehala na to, že formou riadnej notárskej zápisnice má zabezpečenú svoju pohľadávku ručiteľským záväzkom.

Súd opätovne poukazuje na tú skutočnosť, že pokiaľ sú preukázané všetky predpoklady zodpovednosti za škodu v zmysle špeciálnej právnej úpravy zákona 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, jedná sa o absolútnu zodpovednosť za škodu, z ktorej sa zodpovedný subjekt nemôže vyviniť (§ 3 ods. 2 citovaného zákona).

Súd priznal navrhovateľke aj úroky z omeškania zo žalovanej sumy od 19. 12. 2013 v požadovanej výške. Nárok na úroky z omeškania patrí navrhovateľke najskôr dňom oznámenia zo strany odporcu, že neuspokojí jej nárok na náhradu škody (ustanovenie § 16 ods. 4 zákona 514/2003 Z. z.). Oznámenie bolo zo strany odporcu datovaná dňom 13. 12. 2013. Požadovaná výška úrokov je v súlade so znením ustanovenia § 517 O. z. a vykonávacieho vládneho nariadenia 87/1995 Z. z.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 OSP v zmysle zásady úspešnosti sporu, keď úspešnej navrhovateľke súd priznal náhradu trov zaplateného súdneho poplatku vo výške 20,- Eur a za 3 úkony právneho zastúpenia: príprava a prevzatie veci, podanie návrhu, účasť na 1 pojednávaní po 220,77 Eur, spolu 662,31 Eur, 3-krát režijný paušál 8,04 Eur, spolu 24,12 Eur, spolu trovy právneho zastúpenia 686,43 Eur“.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa vedľajší účastník na strane odporcu v podaní zo dňa 07. 07. 2014 odvolal a v podaní zo dňa 08. 07. 2014 sa proti rozsudku okresného súdu odvolal aj odporca.

Vedľajší účastník v odvolaní proti rozsudku okresného súdu uviedol, že súhlasí s námietkami odporcu prednesenými v priebehu prvostupňového konania v celom rozsahu a zdôraznil, že je potrebné, aby sa odvolací súd pri prieskume veci s týmito námietkami vysporiadal a zároveň sa vysporiadal aj s jeho vyjadrením, ktoré podal na pojednávaní v písomnej podobe. Odvolaciemu súdu dal do pozornosti tú skutočnosť, že odvolací súd sa musí vyjadriť aj ku zmene právnej úpravy, ktorá sa týkala povinností notára od 01. 09. 2009 a ktorá sa dotýkala povinnosti notára dbať svojou činnosťou o usporiadanie a právnu istotu právnych vzťahov a na predchádzanie sporom. Zdôraznil, že do uvedenej novely Notárskeho poriadku bolo určenie obsahu notárskej zápisnice vecou účastníkov konania, tak ako to podrobne rozviedol odporca na strane 5 ods. 3 vyjadrenia zo dňa 28. 03. 2014. Notárska zápisnica bola spísaná pred účinnosťou novely a preto túto skutočnosť treba brať, podľa vedľajšieho účastníka, do úvahy. Vedľajší účastník v odvolaní zároveň vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k uplatnenému nároku a to z toho dôvodu, že podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Uviedol, že zo súdneho spisu vyplýva, že navrhovateľka doručila dlžníkovi 3 výzvy, prvá bola zo dňa 25. 04. 2010, druhá bola zo dňa 25. 10. 2009 a tretia zo dňa 11. 05. 2010. Už z prvej výzvy, ale aj z každej nasledujúcej výzvy, muselo byť navrhovateľke známe, že od dlžníka z pôvodného záväzku vrátenie dlžnej sumy nezíska, lebo nemá majetok. Zároveň, vo vzťahu k ručiteľovi v súvislosti s podaním žaloby o odporovateľnosť právneho úkonu tak isto vedela, že ručiteľ dňa 21. 11. 2008 predal byt, ktorý bol jedinou hodnotou, ktorá by mohla slúžiť na uspokojenie pôvodného dlhu. V oboch týchto prípadoch, tak vo vzťahu k obligačnému dlžníkovi ako aj vo vzťahu k ručiteľovi, tieto vedomosti o nemajetnosti a nemožnosti uspokojiť sa na úhradu existujúceho dlhu, treba podľa vedľajšieho účastníka považovať za

kvalifikovanú vedomosť vo vzťahu k tej skutočnosti, že ak príslušná notárska zápisnica bola neplatná a ide o porušenie právnej povinnosti, tak pri insolventnosti dlžníka a ručiteľa vzniká škoda a ak sa tvrdí, že je splnená konštrukcia náhrady škody, tak nárok proti odporcovi mal byť uplatnený nasledujúci deň po tom, ako bola zistená skutočnosť o predaji bytu ručiteľom a zároveň nasledujúci deň ako mala navrhovateľka zistené z prvej výzvy zo dňa 25. 04. 2009 odpoveď o nemajetnosti dlžníka. Od tohto momentu vznikla kvalifikovaná vedomosť o nevrátení dlhu a kto za toto nevrátenie zodpovedá z dôvodu porušenia právnej povinnosti. Uvedenú skutočnosť treba, podľa vedľajšieho účastníka porovnať s tým, že žaloba bola podaná 17. 02. 2014 a tiež s tým, že pred podaním žaloby mala byť podaná kvalifikovaná výzva odporcovi na úhradu tejto škody. Potom treba zisťovať či uplynula premlčacia doba medzi vedomosťou z prvej výzvy zo dňa 25. 04. 2009 od dlžníka a vedomosťou od ručiteľa o predaji bytu, až do momentu uplatnenia kvalifikovanej výzvy a následného podania žaloby. Táto lehota je viac ako tri roky a preto tento nárok označil vedľajší účastník za premlčaný.

Odporca v odvolaní proti rozsudku okresného súdu uviedol, že navrhovateľka sa žalobou zo dňa 12. 02. 2014 domáhala od odporcu náhrady škody, ktorá jej mala vzniknúť v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom notára JUDr. Pavla Zubáka pri spisovaní notárskej zápisnice N 107/2007, NZ 4730/2007, NCRIs 4740/2007, NCRIs 47066/2007 zo dňa 19. 11. 2007, obsahom ktorej bola a) zmluva o pôžičke, b) vyhlásenie dlžníka o súhlase s vykonateľnosťou notárskej zápisnice podľa § 41 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov, c) ručiteľský záväzok U. J. práve pri formulovaní ktorého sa mal notár dopustiť nesprávneho úradného postupu, keď ho do notárskej zápisnice zakotvil neurčito a nezrozumiteľne, v dôsledku čoho sa tento nemohol považovať za záväzok platne uzavretý a preto nemôže požívať právnu ochranu. S prihliadnutím na skutočnosť, že dlžník svoj záväzok riadne a včas nesplnil a výsledok súdneho konania vedeného pod sp. zn. 13C/189/2009, zostala pohľadávka navrhovateľky neuspokojená. Uvedený stav mal podľa navrhovateľky zapríčiniť výlučne notár svojím neodborným konaním, ktorého sa mal dopustiť pri spisovaní notárskej zápisnice, keď v dôsledku neurčito a nezrozumiteľne vymedzeného ručiteľského záväzku v nej zakotveného, sa navrhovateľka nemohla svojho práva účinne domôcť od ručiteľa, nakoľko uvedený záväzok nepožíval právnu ochranu v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník, v znení neskorších predpisov. Okresný súd rozsudkom č. k. 9C/47/2014-46 zo dňa 18. 06. 2014, doručeným odporcovi dňa 24. 06. 2014, uznal nárok navrhovateľky za dôvodný. S uvedeným záverom okresného súdu sa odporca nestotožnil a preto podal odvolanie v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f) OSP. Uviedol, že má zato, že odvolaním napadnutý rozsudok nie je vecne správny, nakoľko pre úspešné priznanie nároku na náhradu škody je nutné kumulatívne naplnenie zákonom predpokladaných podmienok, ktorými by v predmetnej veci mali byť: a) nesprávny úradný postup notára, b) vznik škody, c) príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom notára a vzniknutou škodou. Vzhľadom k tomu, že okresný súd sa v odvolaní napadnutom rozsudku zaoberal uvedenými zákonnými predpokladmi jednotlivo, odporca považoval za potrebné v odvolaní vyjadriť sa k jednotlivým atribútom vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Pokiaľ ide o nesprávny úradný postup, odporca v odvolaní uviedol, že zákon bližšie definíciu pojmu nesprávny úradný postup neobsahuje. Vychádzajúc z ustálenej judikatúry, môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci určitého štátneho orgánu, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel ustanovených právnymi normami pre konanie štátneho orgánu, alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Správnosť postupu treba posudzovať aj z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup štátneho orgánu smeruje. S prihliadnutím na uvedené odporca zastáva právny názor, v zmysle ktorého sa notár nesprávneho úradného postupu pri spisovaní notárskej zápisnice nedopustil. Pritom je nutné prihliadnúť nie len na zákonnú definíciu nesprávneho úradného postupu, ale aj na ustálenú judikatúru vymedzujúcu dotknutý pojem a až následne možno pristúpiť k posúdeniu správnosti resp. nesprávnosti záverov okresného súdu o existencii nesprávneho úradného postupu v kontexte súdom podanej argumentácie v prospech tohto právneho názoru. V uvedenej súvislosti odporca v odvolaní zdôraznil možnosti, ktoré sú notárovi pri spisovaní notárskych zápisníc v zmysle príslušných ustanovení zák. č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (ďalej iba Notársky poriadok) dané. V uvedenej súvislosti poukázal odporca na ust. § 46 Notárskeho poriadku a uviedol, že pokiaľ okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol v čom spočíva nesprávny úradný postup notára, tak podľa odporcu je nevyhnutné zobrať do úvahy samotné možnosti, ktoré notár pri spisovaní notárskych zápisníc reálne má. Viac než jednoznačná pri spisovaní notárskych zápisníc je skutočnosť, že notár nemá žiadnu inú možnosť ako tú, že v súlade s vyhlásením účastníkov notárskej zápisnice, teda aj navrhovateľky sformuluje prejav ich vôle tak, ako si to účastníci sami určia. Neexistuje žiadne ustanovenie v Notárskom poriadku, v zmysle

ktorých by sa od uvedenej povinnosti mohol notár odchýliť. Preto tvrdenie okresného súdu na strane 6 odvolaním napadnutého rozsudku, v zmysle ktorého „je nepochybné, že notárska zápisnica o právnom úkone musí obsahovať právny úkon, pričom pri spisovaní notárskych zápisníc o právnych úkonoch pôsobí notár ako autor týchto listín, formulujúci ich znenie a zodpovedajúci za ich právnu bezchybnosť, nemá žiadny právny základ v ustanoveniach Notárskeho poriadku. Práve naopak, v zmysle ust. § 2 Notárskeho poriadku platného a účinného v čase spisovania notárskej zápisnice, je „notár, štátom určenou a splnomocnenou osobou vykonávať notársku činnosť a ďalšiu činnosť podľa tohto zákona, pričom v zmysle druhej vety ust. § 4 Notárskeho poriadku je pri výkone tejto činnosti viazaný len ústavou, zákonmi a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi vydanými na ich vykonanie. Prihliadnuc na ust. § 5 Notárskeho poriadku, v zmysle ktorého v súvislosti s výkonom notárskej činnosti môže notár fyzickým osobám i právnickým osobám a) poskytovať právne rady, b) spisovať iné listiny, c) vykonávať správu majetku a zastupovať ich v súvislosti so správou ich majetku, ak zákon neustanovuje inak, (ktoré priamo zakotvuje výlučne možnosť notára poskytovať účastníkom právnych úkonov právne rady) odporcovi nie je zrejmé, na podklade akého ustanovenia právneho predpisu dospel okresný súd k právnemu názoru, v zmysle ktorého je notár povinný pri výkone notárskej činnosti poskytovať účastníkom právne rady, ba dokonca niesť zodpovednosť za ich právnu bezchybnosť. Podľa názoru odporcu notár môže odmietnuť vykonať požadovaný úkon len vtedy, ak odporuje zákonu, alebo iným všeobecne záväzným právnym predpisom. Keďže samotné znenie ručiteľského záväzku, o zakotvenie ktorého účastníci notárskej zápisnice do notárskej zápisnice žiadali, neodporovalo zákonu, bol v súlade s citovaným ustanovením notárskeho poriadku notár povinný uvedený úkon vykonať. Ak by tento úkon odmietol vykonať bez splnenia podmienok zakotvených v ust. § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku, práve vtedy by sa dopustil nesprávneho úradného postupu v súlade s ust. § 9 zák. č. 514/2003 Z. z.

Odporca v odvolaní ďalej zdôraznil, že okresný súd pri odôvodnení svojho právneho názoru vychádzal výlučne z dôvodovej správy k zákonu č. 514/2003 Z. z., pričom uvedený dokument nemá právnu silu zákona, ktorým by sa súd pri rozhodovaní o uplatnenom nároku a notár pri výkone notárskej činnosti mal v zmysle druhej vety ust. § 4 Notárskeho poriadku riadiť. V uvedenej súvislosti odporca v odvolaní uviedol, že notár pri spisovaní notárskej zápisnice dodržal všetky, resp. neporušil žiadne ustanovenia Notárskeho poriadku, preto nemohlo z jeho strany dôjsť ku konaniu, ktoré by vykazovalo pojmové znaky nesprávneho úradného postupu v zmysle ust. § 9 zák. č. 514/2003 Z. z. a preto nemohlo dôjsť z jeho strany ani k porušeniu ust. § 46 Notárskeho poriadku, v dôsledku porušenia ktorého malo dôjsť k pochybeniu, ktorým okresný súd odôvodňuje priznanie navrhovateľkou uplatneného nároku. V uvedenej súvislosti dal odporca do pozornosti krajského súdu logický rozpor, ktorý sa nachádza na str. 5 odvolaním napadnutého rozsudku, na ktorom mieste okresný súd uvádza, že s účinnosťou od 01. 09. 2009 podľa § 2 ods. 2 Notárskeho poriadku majú notári dbať svojou činnosťou o usporiadanie a istotu v právnych vzťahoch a o predchádzanie sporov.

Z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd vyčíta notárovi nesúlad jeho postupu v predmetnej veci s citovaným ustanovením, na druhej strane však sám uvádza, že predmetné ustanovenie bolo do znenia Notárskeho poriadku zakotvené až s účinnosťou od 01. 09. 2009. Ak by teda okresný súd riadne posúdil znenie notárskej zápisnice, zistil by, že notár by sa ani pri vynaložení riadnej starostlivosti predmetným ustanovením nemohol riadiť, nakoľko v čase spisovania notárskej zápisnice toto ustanovenie v Notárskom poriadku absentovalo. Vo vzťahu k samotnému vzniku a existencii škody odporca v odvolaní uviedol, že konštatovanie okresného súdu nachádzajúce sa na strane 8 odvolaním napadnutého rozsudku, v zmysle ktorého výška škody zo strany odporcu nebola spochybnená, nekorešponduje so skutočným stavom veci, nakoľko odporca spochybnil už vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 28. 03. 2014, resp. v ústnom prednese na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 30. 05. 2014 samotnú existenciu dôvodu (titulu) vzniku škody na strane navrhovateľky, z čoho logicky vyplýva, že ak spochybnil dôvody jej vzniku, spochybnil a možnosť vzniku škody v priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom notára a teda jej existenciu, čím nepriamo spochybnil aj výšku škody a to v plnom rozsahu. Okresný súd teda podľa odporcu nesprávne vyhodnotil tvrdenia odporcu ak uviedol, že výška škody nebola žalovanou stranou spochybnená. Pokiaľ okresný súd na strane 8 odvolaním napadnutého rozsudku uvádza, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že existovala zo strany navrhovateľky pohľadávka voči dlžníkovi Reality BB, spol s r. o., v žalovanej výške, ktorá nemohla byť uspokojená v dôsledku toho, že dlžník bol zrušený bez likvidácie, odporca má za to, že odôvodnenie nemožnosti uspokojenia pohľadávky tak ako to uviedol okresný súd v odvolaním napadnutom rozsudku je nedostatočné a z právneho hľadiska neprijateľné. Je preto podľa odporcu potrebné zobrať do úvahy všetky skutkové a právne okolnosti

daného prípadu a to od jeho počiatku. Navrhovateľka v roku 2008 nepodnikala žiadne kroky voči dlžníkovi smerujúce k prípadnému uspokojeniu jej pohľadávky. V roku 2009 mu adresovala dve výzvy na plnenie, doručenie ktorých však v konaní sp. zn. 13C/189/2009 nepreukázala. V zmysle ustanovení Zmluvy o pôžičke zo dňa 19. 11. 2007, sa preto Zmluva o pôžičke zo dňa 19. 11. 2007 predĺžila na ďalšie jednoročné obdobie. Následne navrhovateľka podala v čase, kedy jej pohľadávka nebola splatná ani voči dlžníkovi, nie to ešte voči ručiteľovi žalobu o odporovateľnosť právneho úkonu ručiteľa, keďže sa obávala o vymožitelnosť svojej, v tom čase nesplatennej pohľadávky ručiteľom. V konečnom dôsledku to podľa odporcu znamená, že navrhovateľka namiesto toho, aby uskutočňovala právne kroky voči subjektu primárne zaviazanému zo Zmluvy o pôžičke t. j. voči dlžníkovi, zamerala svoju pozornosť voči ručiteľovi aj keď v tom čase nešlo o subjekt, ktorý by mal voči nej akýkoľvek záväzok. V uvedenej súvislosti odporca v odvolaní zdôraznil, že ručiteľský záväzok je záväzkom akcesorickým, vznik ktorého predpokladá existenciu hlavného právneho vzťahu, t. j. vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom. Akcesorickosť záväzku medzi veriteľom a ručiteľom vyplýva predovšetkým z ust. § 546 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí ak ju neuspokojí dlžník, to znamená, že ručiteľ nastupuje namiesto dlžníka a teda povinnosť mu vzniká až v čase, keď dlžník svoju povinnosť voči veriteľovi nesplní riadne a včas. Na plnenie dlžníka sa teda v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka vyžaduje výzva veriteľa adresovaná mu za účelom splnenia veriteľom poskytnutého plnenia. Vzhľadom na to, že dlžník nebol v čase podania žaloby o odporovateľnosť právneho úkonu voči ručiteľovi zo strany veriteľky (navrhovateľky) preukázateľne vyzvaný k plneniu, jej pohľadávka nebola splatnou a teda k splneniu záväzku nebol v zmysle príslušných ustanovení Zmluvy o pôžičke a Občianskeho zákonníka nútený pristúpiť. Z uvedeného vyplýva, že ak dlžník nemal povinnosť plniť, nemohla mať veriteľka zato, že k splneniu dlhu nepristúpil riadne a včas. Preto odporcovi nie je zrejmé ako mohla navrhovateľka pristúpiť k podaniu žaloby o odporovateľnosť právneho úkonu ručiteľa žalobou doručenu okresnému súdu dňa 10. 11. 2009, keď má byť podľa svojho tvrdenia osobou právne neznalou. Z vyššie uvedeného podľa odporcu vyplýva, že v roku 2009 navrhovateľka preukázateľne podnikala právne kroky voči ručiteľovi a to v konaní sp. zn. 13C/189/2009. Z tohto dôvodu neobstoí tvrdenie navrhovateľky uvedené na strane 2 odvolaním napadnutého rozsudku, v zmysle ktorého má byť navrhovateľka osobou neznalou práva, a tiež tvrdenie, že návrh na exekúciu voči spoločnosti Reality BB, spol. s r. o. nepodala, lebo o tejto možnosti nevedela. Uvedené tvrdenie navrhovateľky, s ktorým sa okresný súd v plnej miere stotožnil a preto nevzal do úvahy argumentáciu odporcu vo vzťahu k zavinenému konaniu navrhovateľky spočívajúcom v jej opomenutí vo vzťahu k dlžníkovi v období presahujúcom dva roky, v dôsledku ktorého si navrhovateľka nevymožiteľnosť svojej pohľadávky spôsobila výlučne sama, keď namiesto toho, aby podnikala právne kroky voči dlžníkovi, domáhala sa plnenia od ručiteľa a teda výlučne v dôsledku jej konania došlo k predĺženiu predmetnej Zmluvy o pôžičke a v konečnom dôsledku aj k zrušeniu a výmazu dlžníka, preto sa podľa odporcu zdajú byť tvrdenia navrhovateľky nezakladajúce sa na pravde. Tento názor potvrdzuje podľa odporcu aj tvrdenie navrhovateľky uvedené na strane 3 odvolaním napadnutého rozsudku, ktoré je v zásadnom rozpore s vyššie citovaným tvrdením, na ktorom mieste sa uvádza, že návrh na exekúciu voči Reality BB, spol. s r. o., nepodala navrhovateľka z toho dôvodu, že už v tej dobe nemal dlžník žiadny majetok a boli by jej vznikli len exekučné trovy. Na jednom mieste teda navrhovateľka uvádza, že právne kroky voči dlžníkovi nepodnikla z toho dôvodu, že osobou neznalou práva a na druhom mieste uvádza, že návrh na exekúciu nepodala z dôvodu hospodárnosti a teda pre nemajetnosť spoločnosti.

Z vyššie uvedeného má podľa odporcu relevanciu predovšetkým tá skutočnosť, že je síce pravdou, že navrhovateľka nemohla byť uspokojená v dôsledku toho, že dlžník bol zrušený bez likvidácie, avšak treba vziať do úvahy, že navrhovateľka mohla prvýkrát úspešne dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky už v roku 2008. Navrhovateľka však od roku 2007 do roku 2013 (teda odo dňa spísania notárskej zápisnice do dňa, ku ktorému je datované zrušenie a výmaz spoločnosti), nepodnikla voči tejto spoločnosti (s výnimkou výzvy na plnenie zo dňa 11. 05. 2010, ktorej doručenie preukázala) žiadne efektívne právne kroky, napr. podanie návrhu na vykonanie exekúcie (keďže sa v zmysle ustanovení predmetnej zmluvy o pôžičke sám dlžník zaviazal, že sa notárska zápisnica stane vykonateľným exekučným titulom) s odôvodnením, že je osobou právne neznalou, pričom voči ručiteľovi v čase kedy nebola pohľadávka splatnou ešte ani voči dlžníkovi (čo je jedným z predpokladov pre možnosť úspešného domáhania sa plnenia od ručiteľa) podala žalobu o odporovateľnosť právneho úkonu a zároveň v čase kedy bola jej pohľadávka voči dlžníkovi už splatná a spoločnosť dlžníka ešte reálne existovala, teda nebola zrušená a z príslušného registra vymazaná, podala žalobu o zaplatenie sumy vo výške rovnajúcej sa sume žalovanej v tomto konaní a to bez toho, aby využila zákonom dané práve prostriedky na vymoženie svojej pohľadávky od dlžníka. V uvedenej súvislosti poukázal odporca v odvolaní na tú skutočnosť, že notárska

zápisnica preukázateľne obsahovala právne perfektnú zmluvu o pôžičke uzavretú so spoločnosťou Reality BB, spol. s r. o., v postavení dlžníka a navrhovateľkou ako veriteľkou a právne perfektné vyhlásenie dlžníka o súhlase s vykonateľnosťou notárskej zápisnice podľa ust. § 41 ods. 2 Exekučného poriadku. Ak by teda podľa odporcu mala navrhovateľka skutočný záujem na riadnom uspokojení svojej pohľadávky, domáhala by sa jej uspokojenia jednak už v roku 2008, avšak aj najneskôr v roku 2010 a to podaním návrhu na vykonanie exekúcie voči dlžníkovi. Ak by navrhovateľka uvedenú možnosť využila a jej pohľadávka by aj naďalej ostala neuspokojená (či už v plnom rozsahu alebo čiastočne), až v takom prípade by sa mohla domáhať plnenia, resp. plnenia v neuspokojenej výške od ručiteľa (§ 546 Občianskeho zákonníka). Nakoľko však navrhovateľka nepodala návrh na vykonanie exekúcie voči dlžníkovi, nebol splnený ani zákonný predpoklad zakotvený v ust. § 546 Občianskeho zákonníka a to, že „ručiteľ uspokojí pohľadávku ak ju neuspokojí dlžník“. Ak teda navrhovateľke nejaká škoda vznikla, vznikla jej výlučne v dôsledku jej nekonania voči dlžníkovi a nie v priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom notára pri spisovaní notárskej zápisnice. Pohľadávka sa teda nestala nevyužiteľnou v dôsledku nejasného sformulovania ručiteľského záväzku pána V. J., ale v dôsledku nevyužitia zákonných možností navrhovateľky smerujúcich k vymoženiu svojej pohľadávky od dlžníka.

Vo vzťahu ku vzniku a existencii škody odporca v odvolaní uviedol, že tvrdenie okresného súdu uvedené na strane 8 odvolaním napadnutého rozsudku, v zmysle ktorého „výška ... škody zo strany odporcu... nebola spochybnená“ nekorešponduje so skutočným stavom vecí, nakoľko odporca spochybnil už vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 30. 05. 2014 samotnú existenciu dôvodu vzniku škody na strane navrhovateľky, z čoho podľa odporcu logicky vyplýva, že ak odporca spochybnil dôvod vzniku škody, tak spochybnil aj možnosť vzniku škody v priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom notára, a teda jej existenciu, čím nepriamo spochybnil aj jej výšku a to v plnom rozsahu. Okresný súd teda nesprávne v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že výška škody nebola odporcom spochybnená. Za nesprávnu a nedostatočnú označil odporca v odvolaní aj tú časť odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu, kde okresný súd uvádza, že „z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že existovala zo strany navrhovateľky pohľadávka voči dlžníkovi reality BB spol. s r. o. v žalovanej výške, ktorá nemohla byť uspokojená v dôsledku toho, že dlžník bol zrušený bez likvidácie, pričom už v čase splatnosti pohľadávky nemal dlžník podľa tvrdenia navrhovateľky žiadny majetok. V uvedenej súvislosti okresný súd uviedol, že navrhovateľka nepodnikla v roku 2008 žiaden úkon voči dlžníkovi smerujúci k prípadnému uspokojeniu jej pohľadávky. V roku 2009 mu mala adresovať dve výzvy na plnenie, doručenie ktorých v konaní sp. zn. 13C/189/2009 preukázať nevedela. V zmysle ustanovení zmluvy o pôžičke zo dňa 19. 11. 2011 sa potom zmluva predĺžila na ďalšie jednoročné obdobie. Následne navrhovateľka podala v čase, kedy jej pohľadávka nebola splatná ani voči dlžníkovi (nieto voči ručiteľovi) žalobu o odporovateľnosť právneho úkonu ručiteľa, keďže sa obávala vymožitelnosti svojej (v tom čase ani voči dlžníkovi nesplatennej) pohľadávky voči ručiteľovi, čo v konečnom dôsledku podľa odporcu znamená, že navrhovateľka namiesto toho, aby uskutočňovala právne kroky voči subjektu primárne zaviazanému zo zmluvy o pôžičke, t. j. voči dlžníkovi, zamerala svoju pozornosť voči ručiteľovi, i keď v tom čase nešlo o subjekt, ktorý by mal voči nej akýkoľvek záväzok. V uvedenej súvislosti poukázal odporca na ust. § 25 zák. č. 514/2003 Z. z., v zmysle ktorého „ak § 26 neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú Občianskym zákonníkom“, preto je podľa odporcu nutné na predmetnú vec aplikovať § 441 vetu za bodkočiarkou Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého „ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením (rozumej zavinením poškodeného), znáša ju sám“.

Vo vzťahu k príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou odporca v odvolaní uviedol, že v zmysle ustálenej súdnej praxe príčinná súvislosť ako ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu je priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorej jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž priamosť pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí ak je sprostredkovaný. Podľa názoru odporcu ani tretí zákonný predpoklad v podobe existencie príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou nie je v uvedenom prípade daný. Ak navrhovateľke nejaká škoda vznikla, vznikla jej výlučne v dôsledku jej nekonania voči dlžníkovi (a teda výlučne jej zavineným nekonaním) a nie v priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom

notára pri spisovaní notárskej zápisnice. Príčinnú súvislosť medzi postupom notára a vzniknutou škodou by bolo možné ustáliť výlučne za splnenia toho predpokladu, že by navrhovateľka preukázala využitie všetkých zákonných prostriedkov zakotvených v právnom poriadku Slovenskej republiky za účelom riadneho vymoženía existujúcej pohľadávky od dlžníka, čo však neurobila. Vzhľadom na to, že navrhovateľka svojím konaním vo vzťahu k dlžníkovi narušila priamosť a bezprostrednosť príčinnej súvislosti, ktorá sa v zmysle jej definície podanej ustálenou súdnou praxou pre danosť tohto zákonného predpokladu zodpovednosti za škodu vyžaduje, má odporca za to, že nemožno v danom prípade ustáliť existenciu príčinnej súvislosti medzi konaním notára a vzniknutou škodou. Zdôvodnenie danosti príčinnej súvislosti nezodpovedá zákonným požiadavkám na riadne odôvodnenie rozsudku zakotveným v ust. § 157 ods. 2 OSP. Náležité zdôvodnenie danosti každého predpokladu (zákonom vyžadovaného pre možnosť úspešného priznania žalovaného nároku) je pritom o to dôležitejšie, že žalobou uplatnený nárok na náhradu škody možno priznať výlučne za toho predpokladu, že je dostatočne preukázaná existencia všetkých troch zákonných predpokladov, ktoré musia byť počas konania na súde dostatočne preukázané, nakoľko pravdepodobnostný záver o existencii niektorej z nich, nie je pre priznanie nároku dostatočný.

V závere odvolania odporcu okresnému súdu vytkol nedostatočné odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku s tým, že v ňom absentuje náležité odôvodnenie prijatých záverov, v dôsledku čoho je podľa odporcu meritórne rozhodnutie súdu prvého stupňa postihnuté vadou spočívajúcou v nedostatku riadneho a vyčerpávajúceho súdneho rozhodnutia a uviedol, že s ohľadom na všetky vyššie uvedené odvolacie dôvody žiada odvolací súd, aby odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 9C/47/2014-46 zo dňa 08. 06. 2014 v celom rozsahu zmenil, žalobu navrhovateľky zamietol a odporcovi priznal náhradu trov konania alebo aby odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V podaní zo dňa 21. 07. 2014 označenom ako „Doplnenie odvolania odporcu zo dňa 08. 07. 2014 relevantnou judikatúrou“ poukázal odporca na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/326/2012 zo dňa 11. 02. 2013, na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 11Co/38/2012 zo dňa 30. 10. 2012 a na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/195/2007 zo dňa 07. 11. 2007, pričom uviedol, že uvedenou judikatúrou nemá záujem rozširovať okruh odvolacích dôvodov aplikovaných v odvolaní zo dňa 08. 07. 2014, ale podporiť svoj právny názor zakotvený v už podanom odvolaní a to aj napriek tomu, že nejde o prameň práva, ktorý by bol v podmienkach Slovenskej republiky prameňom záväzným pri rozhodovaní súdu o uplatnenom nároku, pričom judikatúra súdov má v tomto smere výlučne funkciu podpornú a zjednocovaciu.

V závere podania zo dňa 21. 07. 2014 odporca uviedol, že naďalej považuje nárok navrhovateľa za neopodstatnený a žiada krajský súd, aby odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil, žalobu navrhovateľky zamietol a odporcovi priznal náhradu trov konania alebo aby odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V podaní zo dňa 15. 04. 2015 sa k obsahu odvolania odporcu vyjadrila navrhovateľka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne a vo vyjadrení uviedla, že pokiaľ ide o nesprávny úradný postup, tak poukazuje na to, že činnosť notára má vysoko odborný charakter a je adresovaná osobám často bez právneho vzdelania, ktoré nie sú schopné posúdiť správnosť postupu notára, prípadne zistiť nedostatky spísaných notárskych zápisníc. Navrhovateľka sa na notára obrátila práve z dôvodu poskytnutia právnej istoty pri spisovaní právneho úkonu tak, aby bol v súlade so zákonom. Cieľom oslovenia notára bolo presvedčenie o tom, že listina spísaná vo forme notárskej zápisnice bude po formálnej aj právnej stránke bezchybná. Tým, že zákon priznáva notárskej zápisnici postavenie exekučného titulu, dáva jej aj právnu silu, preto by notár pri jej vyhotovení mal postupovať dôsledne a mimoriadne starostlivo tak, aby bola považovaná za nespochybniteľný exekučný titul. V uvedenej súvislosti navrhovateľka uviedla, že v konaní pred súdom prvého stupňa poukázala na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 529/09 zo dňa 13. 03. 2012, podľa ktorého tam, kde jednotlivec koná s dôverou vo vecnú správnosť aktov štátu, či jeho postupov a rovnako s dôverou v ich súlad s právom, musí byť súčasne garantované právo na náhradu škody ak sa ukáže, že prezumpcia správnosti či zákonnosti bola nepravdivá. V posudzovanom prípade, podľa názoru navrhovateľky došlo k nedôslednosti notára, ktorý pri spisovaní ručiteľského záväzku len prekopíroval text časti notárskej zápisnice týkajúcej sa vyhlásenia Reality BB, spol. s r. o., zastúpenej konateľom U. J. ako povinnej osoby - dlžníka do znenia textu notárskej zápisnice týkajúcej sa vyhlásenia U. J. ako povinnej osoby - ručiteľa. Znenie týchto odstavcov je totožné s tým, že notár opomenul určiť ručiteľský

záväzok a vyhlásenie ručiteľa sa stalo neurčitým a právne nevymáhateľným. Je preto jednoznačne preukázané pochybenie notára, ktorý podľa požiadaviek klientov mal spísať ručiteľský záväzok, avšak tento v notárskej zápisnici absentuje.

Pokiaľ ide o vznik a existenciu škody, navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedla, že nemožno vyčítať navrhovateľke, že nepodala odvolanie voči rozhodnutiu č. k. 13C/189/2009 o neúčinnosť právneho úkonu a v konaní č. k. 16C/113/2012 o zaplatenie dlžnej sumy voči ručiteľovi zobrala svoj návrh späť, pretože právne stanoviská a názory prvostupňového súdu ohľadne bezúspešnosti navrhovateľky boli presvedčivé, podložené právnymi argumentmi a tak by bolo neekonomické podávať odvolanie vo veci, ktorá by jednoznačne skončila v neprospech navrhovateľky. Navrhovateľka výzvami aj súdnymi žalobami preukázala svoju snahu vymôcť od dlžníka a ručiteľa pohľadávku, avšak bez pozitívneho výsledku. Podľa názoru navrhovateľky, navrhovateľka nepochybne preukázala, že stratila akúkoľvek možnosť vymáhať si svoju pohľadávku od ručiteľa a to z dôvodu nesprávne spísaného ručiteľského záväzku v notárskej zápisnici, pričom na absolútnej neplatnosti ručiteľského záväzku nenesie žiadnu zodpovednosť. Výšku vyčíslennej škody odporca nenamietal a nemal ani žiadne návrhy na doplnenie dokazovania. Vo vzťahu k príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedla, že pokiaľ odporca nemá preukázané, že došlo ku vzniku škody v priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom notára z toho dôvodu, že si navrhovateľka svoju pohľadávku nevymáhala od dlžníka, tak podľa jej názoru príčinná súvislosť bola nepochybne preukázaná. Pokiaľ by bol ručiteľský záväzok spísaný určito, navrhovateľka mohla byť úspešná v konaní č. k. 13Co/189/2009 o určenie neúčinnosti právneho úkonu, ako aj v konaní č. k. 16C/113/2012 o zaplatenie dlžnej sumy a uspokojiť sa v rámci exekučného konania voči ručiteľovi. V dôsledku nesprávneho úradného postupu notára však na ručiteľský záväzok nie je možné prihliadať, navrhovateľka tak svoju pohľadávku nemala žiadnym spôsobom zabezpečenú, za čo nesie plnú zodpovednosť notár.

V závere vyjadrenia k odvolaniu odporcu navrhovateľka uviedla, že odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu považuje za správny, spravodlivý, dostatočne odôvodnený. Navrhla, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu zo dňa 18. 06. 2014 v celom rozsahu potvrdil; vo vzťahu k trovám odvolacieho konania navrhovateľka uviedla, že trovy odvolacieho konania si neuplatňuje.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním vedľajšieho účastníka na strane odporcu a odporcu podľa ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) OSP zrušil; podľa ods. 2 citovaného ustanovenia vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

Po preskúmaní veci z hľadiska odvolacích námietok vedľajšieho účastníka na strane odporcu a odporcu odvolací súd uvádza, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z neúplne zisteného skutkového stavu a následného nesprávneho právneho posúdenia veci.

Z obsahu žaloby vyplýva, že navrhovateľka sa podanou žalobou voči odporcovi domáhala náhrady škody podľa ust. § 3 ods. 1 písm. d) zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom notára (§ 4 ods. 1 písm. a) bod 2 zák. č. 514/2003 Z. z.), ktorý mal podľa navrhovateľky spočívať v nesprávne spísanej notárskej zápisnici N 107/2007, NZ 47430/2007, NCRIs 47066/2007 zo dňa 19. 11. 2007 v časti ručiteľského záväzku U. J., v dôsledku čoho sa podľa navrhovateľky stala jej pohľadávka vyplývajúca zo Zmluvy o pôžičke, ktorá bola vyhotovená vo forme predmetnej notárskej zápisnice nevymáhateľná, na základe ktorej skutočnosti vznikla navrhovateľke podľa jej argumentácie v žalobe škoda vo výške 6 638,78 €.

Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku okrem iného uviedol, „že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že existovala zo strany navrhovateľky pohľadávka voči dlžníkovi Reality BB spol. s r. o. v žalovanej výške, ktorá nemohla byť uspokojená v dôsledku toho, že dlžník bol zrušený bez likvidácie, pričom už v čase splatnosti pohľadávky podľa tvrdenia navrhovateľky nemal žiadny majetok“, pričom mal okresný súd „za preukázané, že nárok navrhovateľky je dôvodný, keď preukázala, že došlo v jej majetkovej sfére k ujme v žalovanej výške v príčinnej súvislosti s porušením povinnosti na strane verejného činiteľa - notára“, ktorý ručiteľský záväzok XXXX J. formuloval v notárskej zápisnici N 107/2007, NZ 47430/2007, NCRIs 47066/2007 zo dňa 19. 11. 2007 neurčito, na základe čoho došlo k neplatnému prejavu vôle C. J. v súvislosti s jeho ručiteľským záväzkom. Okresný súd pritom opomenul zohľadniť, že primárnym subjektom, ktorý bol povinný uspokojiť pohľadávku navrhovateľky bol

dlužník Reality BB spol s r. o., vo vzťahu ku ktorému sa okresný súd uspokojil s tvrdením navrhovateľky, že už v roku 2009 tento subjekt nevladnil žiadny majetok, pričom zároveň v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku okresný konštatoval, že spoločnosť Reality BB spol. s r. o. bola rozhodnutím okresného súdu zo dňa 29. 04. 2013 t. j. s odstupom 4 rokov od navrhovateľkou tvrdenej nemajetnosti uvedenej spoločnosti, zrušená bez likvidácie. Pri posúdení otázky zodpovednosti za škodu nevenoval okresný súd dostatočnú pozornosť požadovanému potrebnému úsiliu navrhovateľky na uspokojenie svojej pohľadávky predovšetkým od svojho dlžníka Reality BB spol. s r. o., ani tvrdeniu odporcu o tom, že až s účinnosťou od 01. 09. 2009 bolo do Notárskeho poriadku zavedené ust. § 2 ods. 2, podľa znenia ktorého „majú notári dbať svojou činnosťou o usporiadanie a čistotu v právnych vzťahoch a o predchádzanie sporov“, prezentovanému odporcom v priebehu prvostupňového konania. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že jedným zo základných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu je porušenie právnej povinnosti. K porušeniu právnej povinnosti môže dôjsť buď protiprávnym konaním alebo opomenutím toho, čo malo byť v súlade s právom vykonané. Uskutočnený úkon je protiprávny vtedy, ak v súvislosti s ním došlo k porušeniu právnej povinnosti, ktorá vyplýva zo všeobecne záväzných právnych predpisov a iných noriem, ktoré mal škodca zachovávať. V nadväznosti na uvedené odvolací súd ďalej uvádza, že ani ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti odporcu za škodu nemal okresný súd bez akýchkoľvek pochybností preukázaný. Existencia príčinnej súvislosti musí byť v každom konkrétnom prípade bez akýchkoľvek pochybností preukázaná a to s ohľadom na skutočnosť, že vznik škody nemá spravidla len jednu príčinu, pričom treba rozlišovať medzi hlavnými a vedľajšími príčinami vzniku škody. Ak majú byť splnené podmienky vzniku zodpovednosti za škodu konkrétneho subjektu vzniknutá škoda musí byť následkom aspoň jednej hlavnej príčiny a tou je v danom prípade nevykorešovanie pohľadávky od dlžníka. Záver okresného súdu o tom, že navrhovateľke vznikla škoda v dôsledku nesprávneho úradného postupu notára nemá preto oporu vo vykonanom dokazovaní a ako taký je nesprávny a predčasný.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) OSP zrušil a podľa odseku 2 citovaného ustanovenia vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konania. V rámci ďalšieho konania okresný súd opätovne posúdi splnenie základných predpokladov vzniku zodpovednosti odporcu za škodu, pričom sa vysporiada aj s vedľajším účastníkom vznesenou námietkou premlčania. V novom rozhodnutí vo veci rozhodne okresný súd podľa ust. § 224 ods. 3 OSP aj o trovách odvolacieho konania.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.